

[Mølgaard]

lighed er der for, at vore både får noget at lave.

Det både os bedst at værne vore nationale og erhvervsmæssige interesser selv i fri forhandling med naboerne og uden pressionsmuligheder på alle hånde andre områder indbygget i forhandlingssystemet. Gør vi ikke det, så går det i fisk for os, og lovforslag som disse trækker i samme retning.

Hvor er det i øvrigt selvmodsigende, at man næsten på én gang støkker fiskeriministerens handlemuligheder som varetager af nationens interesser ved tilslutning til EFs fælles fiskeripolitik og tildeler ham, hvad formanden for landets største fiskeriforening har betegnet som diktatoriske beføjelser. Det er en marionet, man tildeler dette; ja, undskyld udtrykket, men det er jo EF, der har fat i trådene til fiskeriministeren. Jeg havde trods alt foretrukket beføjelser til en fri dansk fiskeriminister – gerne den nuværende – fremfor til en af EFs fiskeripolitiks garn hjælpeløst fastnaglet fiskeriminister.

Man skal vel aldrig sige aldrig, men jeg vil dog vove den påstand, at det ikke bliver med retsforbundets støtte, dette lovkompleks gennemføres. Det vil skade fra Gedser til Skagen og fra Dueodde til Blåvandshuk, men nogle uden for disse grænsepunkter skal nok gotte sig over dem.

Disse forslag får ikke vores støtte; vi går ikke i nettet. Der er også tilkendegivet en betydelig kølighed over for forslagene fra anden side. Jeg kan naturligvis ikke vide, om regeringen dog finder andre liv-ellers skibsreddere for dette lovforslagskompleks vedrørende fiskerflåden og dens brug, men én ting føler jeg mig overbevist om, og det er, at det ikke er til landets eller dets erhvervs eller forbruges eller beskæftigelses bedste, om det lykkes.

Kurt Hansen (VS):

Lovforslag nr. L 162 og lovforslag nr. L 163, som jo er støtte direkte til fiskerierhvervet, vil vi ikke kunne stemme for. Argumentationen derfor har vi fremført gentagne gange ved tidligere lejligheder, så jeg skal ikke gå ind i en nærmere argumentation om det nu. Blot vil jeg nævne, at jeg synes, det er ret interessant, at man efter lovforslag nr. L 162 vil ofre 20 mill. kr. på at gennemføre visse strukturforbedringer inden for fiskeriet, sam-

tidig med at man efter lovforslag nr. L 163 vil give noget med 50 mill. kr. til erhvervsfiskere for at oplægge fartøjer. Det er unægtelig noget af en modsætning, som det blev skitseret ganske glimrende af hr. Mølgaard.

I lovforslag nr. L 162 tales der i § 2 også om, at man med forslagets gennemførelse kunne øge anvendelsen af fangsterne til konsumformål. Vi er naturligvis enige i dette ædle princip, som ministeren udtrykker i paragraffen, men vi mener blot ikke, det skal gøres via tilskud, men i øvrigt må det være den rigtige vej at gå i tilrettelæggelsen af fiskeripolitikken.

Så taler ministeren om, at det ikke alene er nogle rationaliseringer om bord, men også nogle følgende forbedrede driftsforhold, som spiller væsentligt ind i forhold til arbejdsmiljøet. Det er unægtelig en noget bagvendt måde at lave arbejdsmiljøforanstaltninger på at yde statstilskud. Vi mener naturligvis, det burde gennemføres ved, at man stillede restriktive krav til arbejdsforholdene om bord på kutterne.

Lovforslag nr. L 164 om regulering af fiskeriet er vi noget mere positivt stemt over for end over for de to øvrige lovforslag. Vi er naturligvis enige i de fremførte synspunkter om de bemyndigelser, ministeren får ved gennemførelsen af dette forslag, men jeg synes, det er vigtigt at få det præciseret, på hvilke felter disse bemyndigelser reelt ligger, og hvor langt de faktisk rækker. Der er nogle særdeles fornuftige principper indbygget i dette forslag, som det er værd at arbejde videre med, ikke mindst med hensyn til licensordninger osv., så det vil jeg betegne som et klart fremskridt. Vi har tidligere under debatter om fiskeripolitikken været inde på, at licensordningerne må være vejen frem, og at vi må komme til den konklusion, at fiskeriet ikke mere kan være noget liberalt erhverv, men må være et reguleret erhverv, hvor man søger også at tage andre hensyn, nemlig økologiske hensyn m. v.

I lovforslag nr. L 164 opererer ministeren med, at der skal nedsættes et rådgivende udvalg. Det er meget vigtigt, at dette bliver et rådgivende udvalg, og ikke sådan, som venstres ordfører var inde på, at ministeren ikke kan gennemføre noget, uden at dette udvalg er enig i det. Jeg synes nu nok, man burde udvide repræsentationen i dette udvalg. Var det ikke en idé at begynde at tage de faglige